

ในสหภาพการค้า ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไนท์ ๑๐๖

ฉบับที่ ๒๕๙ กรกฏาคม พ.ศ.๒๕๖๕ หน้า ๔

เครื่องเรือนต์

มีทุกขนาดตั้งแต่ ๒ ๑ ๒ ถึง ๔๐ แรงม้า

เวลานี้ได้ราคาลงมากแล้ว

เป็นเครื่องเรือนต์ที่ดีที่สุด และราคาถูกที่สุด

ในกรุงเทพฯ

บริษัท สยาม อิมปอร์ต จำกัด สนใจใช้

ให้สหายของท่านกี่ดี

ที่สุดคือ

เหล่าวิสกี้ออนไลน์เดียว
ตราชา

บริษัท สยาม อิมปอร์ต จำกัด สนใจใช้

เป็นเครื่องเรือนต์ในประเทศไทย

ยกอั่งเปะ

๑๐๙ ชั้น ๑ ถนนสุขุมวิท

ดี ดี
ก. ห. น.
ห. ห. ห.
ห. ห. ห.

ยกอั่งเปะ

ของ
ห้างหุ้นส่วน

รักษา
ได้
อย่าง
ลักษณะ
จริง

ตัว
ไม้ชิ้น
ยอด
ศิลปะ
ใช้

ຂ້າພາໄທເບີນ

ນະຄົນ չັ້ງນີ້ດຸດ່ານີ້ຫຼືກົມ
ທ່ານຕໍ່ອນເຫັນຍີ້ ວັດເຈົ້າໄດ້ແນະນໍາໃຫ້
ທ່ານຂອງໄປຮັບປະກຳທານເຫຼືອດັກທານ ອັດນ
ເຫັນຍີ້ ແກ່ທ່ານນອກວ່າທ່ານເປັນໄວ້ ແລ້ວນີ້
ອາການອັດຍຸດໍ່ໃນໆຫຼຸດ (ໃນໄວ້ອາເດີຍຮ
ເພຣະໃນໆນີ້ອາການອະໄໄຣອອກນາ) ທ່ານ
ຮັບປະກຳທານຍັ່ງໃນໆກໍເຄີດກໍ່ຫຍາຍ ອັນຫັນ
ທ່ານພາກນາສອນ ຄາມທ່ານໆນັດ້ວ່າ
ເຈົ້າດຸດ່ານີ້ຫຼືກົມຜູ້ໜຶ່ງທ່ານນີ້ຍັ່ງເປັນໄວ້ຈະຫັກໃນໆ
ຫຼຸດ ທ່ານຊີ່ແນະນໍາເຈົ້າດຸດ່ານີ້ຫຼືກົມຜູ້ໜຶ່ງໃຫ້

แจ้งความชายหนังสี

รายรื่น และ รากร หนังสือที่ พิมพ์แล้ว มี คง ต่อไปนี้

๙๘๖

ចង់បាន ក្រោមរំរាបយានី ហានិនុ បិវ ពេជ្រករាម
សករម្ភ ហានិនុ កូវាករ នឹងរាជក្រឹម ធមុនភាគី ដើម្បី
ជួយបាន ឯកសារ បិទ បាន

ທັງເກວນໄສ ປະຖຸສາບຍອດ ຈົ່ງກວັກ ຂະນາງ ຈະໃຫ້ປະຈະໄຟ່ພົນຈາກເທົ່າສັດ

๘๗๙

๑๖๙

ໄທພຣະນັກງານ ວຽງຈັນ

ខ្សោយកម្ម និង នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ขอเรียนท่านนายณัฐ พ่วง ข้าพเจ้า

ໄທຣສັພກ ດົມ&

ท่านผู้ก่อสร้างกรุงศรีปะการัง

กวงกิมหงส์ไวร์เดอเบิลจักร์ ท่านดูบางซื่อกรุงเทพฯ มี กัว ไม้ค่างๆ
จำเป็น ห้องกัวไม้ เครื่องใช้รองไว้ หุ้นอย่างน่าดี ชาเยี่ย พาร์โอมหงส์ไม้ สัก และ ไม้
ประบูรณ์ ห้องท่านจะเดินทางไป กิจภาน ช่องไวน์ กันที่ หรือท่านจะเดิน เป็นพิษัย ก
ได้ดำเนิน ภาน ประดิษ์ ทุก ประการ ช่วยท่าน พูดไป กันดู กับผู้จัดการ ก
ดำเนิน ภาน ชื่อ ไทย ก็ ก็ ภาน หรือจะ มา ก็ หาง ดำเนิน ถนน เกษร ภูรุ่ง โถง ถนน
บริเวณ ไทย ไทย ก็ ก็ หน้ายัง ๔๔ ก็ ให้ สม ภัย กวง ประดิษ์ ทุก ประการ

ກວມອິນໄຊ | ໜັງຄ່າງໆ | ໝ່າຍເວັບໄຊ

អ៊ូរុណីតិច

ការណានី និង នូវជាមួយនឹក ឲ្យការរាយ នៅក្នុង រាជក្ខុកមាតា ការខ្សោត
ដោលអំពី និង នូវជាមួយនឹក ឲ្យការរាយ នៅក្នុង រាជក្ខុកមាតា ការខ្សោត
ដោលអំពី និង នូវជាមួយនឹក ឲ្យការរាយ នៅក្នុង រាជក្ខុកមាតា ការខ្សោត

ພ້ອມມະນຸຍັກ ປາກ ດວຍດາກ ໄກສັກ ແລະ

ເງື່ອງ

เป็นเรื่องในรั้วบ้านของเจ้าหนึ่งให้ได้กรองราชอนุญาติ

(កំណើនបានកែ ២៩ វងាញនក្រកែ ២៤ កើចនករកម្មាកម)

ที่เจตนาค่างกันเด็กน้อย เพราะเหตุนั้นคงดีถ้ามีกิจกรรมน้ำรัก
ให้เรามาก นางใช้หัวใจทั้งหมดว่าจังทรูบว่าที่อ่อนน้อมถ่อมตนอยู่ด้วยตั้ง
งาน โดยข้างว่าเกิดเวลาเดียวกันนั้นเป็นความเห็จ อันที่จริง
นางดื่วชินเกิดวันเดียวกับตัว จึงเพิ่มความเดอกนาขึ้นเดยเฉพาะ
ไว้ใช้ส่องในบ้าน แต่นางดื่วชินก์พยาบาลให้นางใช้หัวใจรักให้รับ
กอย่างใจใส่รับไว้ ให้รู้สึกเย็นด้วยน้ำก็จะดีกว่า ด้วยเห็นว่า
เป็นวันนหารุณ ต้องไปเส้นบรรพชน ที่หดุนผึ้งศักดิ์ศรัทธาประเพณีนิยม
(เหมือนกับวันสงกรานต์ของไทยเรา) นางใช้หัวใจไม่เส้นให้ว
บรรพชน ก็รู้ยังไงจึงชินน้ำรุณด้วยบางชุดหนุบบันหางเจ็บปวดสาห
ใจเกือบถูกวายกัน ทนนอคนี้ให้อยู่เพื่อน้ำหนักซึ้น เนื้นบือบหากว่า
ก้าวชนนี้เมื่อจะไปชุราในที่แห่งนั้น พรุ่งนี้พวกเจ้าไปเส้นให้วหดุน
ผึ้งศักดิ์ศรัทธาเดล้ำจะไก่พอกันที่ถูกทาง นางใช้หัวใจกวนว่าการหา
จะนั่งรถหรือนั่งเกียงไป เมื่อวันเดินในที่ก่อว่า จะไก่เดินลงมา
กินสักกอก นางใช้หัวใจทราบภาระในใจของเนื้อร่าง จึงนิ่งได้ก่อน
ก่อไปอีก พอยอดาวหัดบรัณประทานอาหารเสร็จแล้ว เนื้อร่างก
เดินออกไปกลางแจ้ง นางใช้หัวใจไม่ส่ง เห็นเนื้อร่างกระหึม
หักดิ้น หักดิ้น หักดิ้น เมฆฟ้าเรียวๆ แยกๆ ด้วยชั้นจากตินพาก็วิชั้นบนเขากาหิ
กันที่ พอกตัวไว้ใช้เห็นแต้วหากันตกใจ ถูกเจ้าของกราบไหว้
พูดว่าไม่ทราบเดยว่าท่านเป็นผู้ตั้งรำธรรมอิเกะ ฉั้ดวะเบยหน้า
ชั้นกุ้เห็นเมฆกันนั้นดอยดิ้วไปทางทิศตะวันออก กรนวันรุ่งเช้า
นางใช้หัวใจพากล่าวไว้ ไม่เส้นให้วหดุนบรรพชน เพากระดาษ
เงินกระดาษทองเกรียงสักการะส่วนๆ จันดัว ก็ชูนกันตินรัมภ์แพห์
ภูษาจังที่ผึ้งพนั้น ใหญ่ความร่าเริงตามประสาของหูยิง

ในชั่วขณะนั้นชายผู้หนึ่งตั่งกายเห็นมีคนบันทึกยาจารย์ นัยกาก
กุกกาญ วิ่งเข้มมีกระดาษหนานางใช้หยอด แล้วขอนที่ร์จะค่ำบัน
นางดิวอินเห็นด้วยประหาตใจ จึงเข้ายืนรอทางหน้าหนานางใช้หยอดให้
ทราบว่าเหคุ ได้จึงมั่งอาจมาขอทางพากเรา รายผันแต่งกิริยา
อย่างสุภาพหัวเราะตอบว่า เรายังก็เป็นชื่อคำย์มีร่องเสียงให้คิด
ในอ่าเกอพุไก เมื่อบัดดี้นั้นรู้ด้วยที่เป็นข้อรักษาดูดองครัว
ราชการมนต์ด ทนโภยมก่อนมรู้จักเราตั้งเดียว นางดิวอิน
ว่าท่านได้เป็นชื่อคำย์ข้อมๆ รู้ดูบูธรรมเนียม นี่มาค่านั้นไป
แต่ประดังก่อนไก รายผู้นั้นตอบว่าเรารู้จักยุหยิน ที่ทำดีตามเด้อตัว
เร้านานนั้นก็โดยประดังก้าพุกากับยุหยิน ก็อภิภารยาของเรากลั้ง
กรรมเสียแท้เมื่อขอกดาย ต้องการหอยู่ที่นี่กุณลงน้ำไว้เป็นแนว
เรือนลักษณ์นั้น นอยกากน่ายช่องเจ้าด้วยไม่เห็นมีหอยิงโคลที่ส
คงเป็นน้ำเรือนของราีก แต่เราทั้งใจนานาแล้วว่าจะตั่งไ
กนไปต่อขอความประเพณี แต่ยังไม่มีโอกาสจึงตั้งรอมานปาน
คงเป็นเพราะชาติปางก่อนให้สร้างส่วนบนมา วันนี้เท่า
ดังกนไให้พับปะกันดึงกล้าเรียนมา เจ้าดงมะกอกแก่ยุหยินยกให้
ให้ยังก่าเราตัวยเดิม มาตรว่าสูญยินไม่เห็นแก่ก้างในครีซองเรานะ
เราจะไม่ยอมปลดอยให้ไปเป็นขันชาต นางใช้หยอดให้พับมีกัว
ไกรชเป็นกำถัง ดึงร้องว่าหลักไปเรื่องๆ ขึ้นก็จะฯ ให้เห็นผิดชอบ
รายคนนั้นทำท่าทางชิงชันจะศรงเร้าปดูกปด้วยฉุกคร่วงนา ใช้
ทันใดนั้นเสียงความมารากมันพ้าว่าอ่าชื่อคำย์บดอน มั่งด
เสคงกิริยาหมายกายต่อทางเหล่านั้น พอขาดก้าเสือที่สรวง
กับคัวรายคนนั้นให้หลุดออกแต่ถูกเอามือหงัดรองไก่ต่ำดังกิริยา
ในเห็นอนไกรดับบัดได้ไม่กันแต่ไม่มีเสือกเดย ต
นิริวนร่องสายน้ำออกห้ากอกน้ำพากัน กลัง ตกลากเรอลง ไป
อยู่ในบ่อ แขนชาหักแต่ที่ร์จะเดกทุกอก พอกสาวใช้ห้อง
ใช้หยอดให้ด้วยกอกดึง นางใช้หยอดกนางเต่าบ่วยให้หักก
น้ำเสี้ยนรายนั้น พอกสาวใช้กกระทำดาม นางกน渺ก้อน

